

Aan de Weste Wagenstraat.

In de volgende week gaat men nu eindelijk heien op den hoek van de Weste Wagenstraat en de zuidzijde van de Meent. Het complex winkels en woningen, dat daar moet worden gebouwd, is verkocht aan een levensverzekeringmaatschappij — de „1845” — en deze ziet het groote pand graag gauw gereed.

Weken lang heeft het werk stilgelegen omdat de twee aangrenzende panden het opgaven en deze zijn nu gesloopt. Maar bij deze slooperij ging het daar weer aangrenzende pand zoo leelijk doen, dat men dit thans ook aan het sloopen is, nadat de wrakke gescheurde erfscheidsmuur op de meest zwakke plaatsen zoo stevig mogelijk is gestempeld om te voorkomen, dat te veel beweging in dit oude, totaal uitgewoone pand nog weer het daaraan grenzende derde pand reeds in gevaar zou brengen nog vóór men de houdbaarheid daarvan rustig heeft kunnen onderzoeken.

Dit pand sluit namelijk met een overbouwde gang aan op het pand, dat nu wordt gesloopt, en de constructie van het geval is in den goeden ouden tijd gemaakt volgens opvattingen, die weliswaar tot dusver geen gevaar opleverden, maar die na zooveel jaren toch geen genade meer vinden in de oogen der bouwpolitie, zoodat in elk geval een solide voorziening noodig wordt als men begint met den bouw van de twee nieuwe panden, die straks de plaats zullen innemen van de wrakke kavaljes, die zichzelf nu plotseling als het ware zelf hebben gesloopt.

De plannen voor deze nieuwe winkelpanden worden ook weer gemaakt door den Leidschen architect Buurman, die ook de aansluitende architectuur ontwierp, zoodat een goed geheel is gegarandeerd.

Om de zaak van de zelfslooping geen al te grooten omvang te geven, wil men alles doen om het derde pand te behouden. Doch ook dit staat niet op bijzonder solide beenen en er zal dus heel wat gegoochel noodig blijken om het te vervangen in en tegen een nieuwen, voldoende stevigen erfscheidsmuur.

Dat de gebeurtenissen der laatste weken beoering hebben gebracht bij de eigenaars en bewoners der verdere aangrenzende panden, laat zich hooren.

Voor al de menschen, die er hun zaken in hebben, vreezen voor een voortzetting der onaangename verrassingen in deze. Het spreekt echter vanzelf, dat de betrokken bouwondernemers alles zullen doen om het derde pand en dat daar weer tegen aan leunt te behouden.

Aan den Nieuwe Binnenweg.

De heer C. J. J. Vanackere Pz. heeft zijn zaak van Nieuwe Binnenweg 273 verplaatst naar nr. 233, waar hij de beschikking kreeg over een belangrijk grootere winkelruimte, die aan de eischen van zijn bedrijf tegemoet komt. In het achtergedeelte bouwde de metselaar L. Bacchetta een tot het plafond reikende koelkast en een groot bassin voor de levende visch is nog in uitvoering. Ook in de etalage werd een bassin gebouwd.

Gistermiddag is de zaak geopend, bij welke gelegenheid een groot aantal fraaie bloemstukken werd toegezonden.

„Kleintje” met weggelopen hond.

Dinsdag plaatste de heer Rietveld, St. Andriestraat 49a, een „Kleintje”, daar zijn bouwvier was weggelopen. Eenige uren later werd Dona reeds terugbezorgd door den eerlijken vinder, den heer Korvink, Oosteinde 82a, aan wien de Nieuwsblad-medaille voor betoonde eerlijkheid zal worden uitgereikt.

Eere wien eere.

Scheepsbouw.

De scheepswerf De Nieuwe Maas N.V. te Vlaardingen heeft opdracht ontvangen van het havenbedrijf Vlaardingen Oost N.V. te Vlaardingen voor het bouwen van een zware havensleepboot, voorzien van alle moderne inrichtingen en van een brandspuit-bergingsinstallatie.

Christelijke Meisjesvereniging.

In „Ons Huis” aan de Gouvernestraat heeft de Christelijke Meisjesvereniging gisteravond haar jaarvergadering gehouden.

De presidente, mej. G. Wols, deelde in haar openingswoord mede, dat mej. W. H. J. Schenk, oprichtster en bezielende leidster van de vereniging, om gezondheidsredenen heeft moeten bedanken. Ook mevrouw Grimberg-Huyzer heeft zich genoodzaakt gezien te bedanken voor de leiding van de zangafdeeling. In haar plaats werd aangesteld mej. R. Hoogerwey.

Voorts werden eenige zang- en dansnummers uitgevoerd. Na de pauze bracht de toneelclub onder leiding van mej. L. de Haan ten toneele „De brief van den Koning”, een Oostersch spel in twee bedrijven van Rabindranath Tagore.

Een late Rembrandt.

Het meesterwerk van Vermeer

In de Raadszitting van vanmiddag heeft de burgemeester een zeer verheugende mededeeling gedaan betreffende uiterst belangrijke aanwinsten voor het Museum Boymans. Dank zij de bemoeiingen van eenige vooraanstaande stadgenooten heeft Rotterdam een belangrijk schilderij van Rembrandt in bezit gekregen, en een uiterst belangrijk doek van Johannes Vermeer: de Emmausgangers zal in bruikleen worden afgestaan. Dit doek heeft de vermaarde kunsthistoricus, dr. A. Bredius, het meesterwerk van Vermeer genoemd.

De schilderijen zullen voor het eerst voor het publiek te zien zijn op de groote Zomertentoonstelling „Meesterwerken uit Nederlandsche particuliere verzamelingen tijdens de Regeering van de Koningin”.

Het hierboven gereproduceerde schilderij van Rembrandt, dat voor het museum Boymans is aangekocht, stamt uit omstreeks 1662. Dit mansportret is in hoofdzaak met het paletmes geschilderd in sonore kleuren van bruin en rood. Het is bekend als: Man met roode muts. Door bemiddeling van den kunsthandelaar D. Katz te Dieren is het doek verworven uit de collectie Ch. Schwab, Pittsburgh, U.S.A. Het is o.a. tentoongesteld geweest in het Burlington House te Londen (Royal Academy) in 1929 op de Nederlandsche Tentoonstelling en in 1935 te Amsterdam op de Rembrandttentoonstelling.

Het schilderij van Vermeer — de onderste foto die reeds eerder in het Nieuwsblad werd gereproduceerd — is omstreeks 1660 geschilderd. Het is een van de grootste doeken van den Delftschen meester (1,29 m. x 1,17 m.). Dr. Bredius noemt de kleuren karakteristiek voor Vermeer: Christus in een voortreffelijk blauw; de discipel wiens gezicht nauwelijks zichtbaar is in mooi grijs; de andere discipel in citroengeel.

De dienst is gekleed in grijs, zwart en wat rood. Het doek is verkregen door bemiddeling van den Kunsthandelaar D. A. Hoogendijk te Amsterdam.

Mr. J. H. van der Meulen herdacht.

Plechtige zitting op het kantongerecht

Het kantongerecht rouwt om het plotselinge verlies van den jongsten rechter, mr. J. H. van der Meulen, die Dinsdagavond tengevolge van een ongelukkig ongeval het leven verloor. In de groote zaal van het kantongerecht aan den Noordsingel, waarvan de gordijnen gesloten en de lampen ontstoken waren, is vanmorgen in een plechtige zitting mr. Van der Meulen herdacht.

Aanwezig waren de kantonrechters, de ambtenaren van het Openbaar Ministerie met den griffier en substituut-griffiers, voorts de president van de Rechtbank en de waarnemend-officier van justitie, voorts rechters, leden van de Rotterdamsche balie, deurwaarders en personeel van parket en griffie van het kantongerecht.

De oudste kantonrechter, mr. F. A. Nelemans, herdacht met weemoed het plotselinge heengaan van mr. Van der Meulen, die veertien dagen geleden zelf nog een herdenkingsrede heeft uitgesproken om uiting te geven aan de opwepende blijdschap over de geboorte van Prinses Beatrix. Mr. Van der Meulen was vol werklust en nog enkele dagen geleden vertelde hij met zekeren trots aan spr. dat hij geen enkele zitting in de afgelopen drie maanden aan een plaatsvervangend kantonrechter had overgedragen.

Aan liefde en lust tot werken paarde de overledene een serieuze manier van behandeling van de zaken. Ook voor zijn ambtgenooten was de overledene een prettig mensch.

Voor de weduwe en de beide dochters is het heengaan van mr. Van der Meulen de grootste slag, doch de nabestaanden kunnen zich ervan verzekerd houden, dat het medeleven van de rechterlijke macht naar haar uitgaat. Moge de Heer van leven en dood zijn vertroostende hand over haar uitstreken, besloot spr.

Mr. W. C. baron van Dedem schetste de diepe verslagenheid, die het onverwacht overlijden van mr. Van der Meulen onder de ambtenaren van het O.M. heeft teweeggebracht.

Wat het kantongerecht in hem verliest, is niet in enkele woorden weer te geven, want de ontslapene was een markante persoonlijkheid. Spr. verzekerde, dat de nagedachtenis van mr. van der Meulen in dankbare herinnering zal blijven.

Ook de griffier van het kantongerecht, mr. H. Schouten, betuigde deelneming met het overlijden van mr. van der Meulen, die een kundig kantonrechter was en de substituut-griffiers niet als ambtenaren, maar als zijn vrienden beschouwde. De nagedachtenis van mr. van der Meulen zal ook door ons in hooge eere worden gehouden.

Uit naam van de Rotterdamsche balie sloot de deken van de Orde van advocaten, mr. J. Drost, zich bij de woorden van deelneming aan en zeide, dat hoewel de advocaten uit den aard van de zaak niet vaak met den kantonrechter in aanzaking komen, hij uit eigen ervaring kon verklaren, dat mr. van der Meulen een man met bijzondere eigenschappen en met bijzondere talenten was.

Deurwaarder M. Jonker bracht den overledene dank voor de welwillende houding, die mr. van der Meulen tegenover de deurwaarders heeft aangenomen, waardoor het een aangename taak was bij hem den dienst te vervullen.

Uit naam van de gemachtigden maakte de heer H. W. C. Stolle dankbaar gewag van de tegemoetkomende houding, die mr. van der Meulen ook tegenover de gemachtigden heeft aangenomen.

De zitting is daarop gesloten.

De begrafenis van het stoffelijk overschot van mr. van der Meulen is bepaald op Vrijdagmiddag op de Prot. begraafplaats te Bergen op Zoom.